

Klokken luiden - De stem van de stad

herdenking 200 jaar watersnoodramp

Op 4 februari aanstaande luiden de klokken in Zwolle ter nagedachtenis aan de watersnoodramp van 1825. Aan het woord, Bert Dijkink, een van de klokkenluiders en een bevlogen ambassadeur van deze eeuwenoude traditie, over het vak, de betekenis van het klokkenluiden en de speciale herdenking die voor de deur staat.

Meer informatie en aanmelden voor het klokken luiden kan [HIER](#).

Hoe begon het allemaal?

"Ik ben via mijn werk in de zware metaalindustrie, onder andere bij Stork, in aanraking gekomen met klokken," begint Bert enthousiast. "Die grote klokken fascineerden me. Ik meldde me aan bij het klokkenluidersgilde in Kampen en richtte later het gilde in Zwolle op. Inmiddels hebben we 20 vrijwillige luiders, waaronder vijf vrouwen. Het luiden met de hand is ontzettend populair; we hebben zelfs een wachtlijst!"

Het klokkenluiden is meer dan een taak; het is een ambacht dat vaardigheid, ritme en respect vraagt. "We zorgen ervoor dat iedere luider regelmatig aan de beurt komt, zodat het voor iedereen speciaal blijft."

Klokken als communicatiemiddel

"De kerkklokken waren vroeger de eerste alarmeringen, een soort "NL alert" avant la lettre," legt Bert uit. "Bij hoogwater, brand of oorlog luiden de klokken om de mensen te waarschuwen. Ze hadden een signaalfunctie en dat hebben ze nog steeds."

De traditie van klokkenluiden is diep geworteld in de IJsseldelta. "In Kampen had je Geert van Wou, een beroemde klokkengieter uit de 15e en 16e eeuw. Zijn klokken zijn net zo beroemd in de klokkenwereld als Stradivarius in de wereld van violen."

Een bijzondere klok in de Peperbus

De klokken in de Peperbus hebben elk hun eigen verhaal. De grootste klok, Michaël, weegt 2,3 ton en draagt een ingegoten afbeelding van de aartsengel Michaël, de

stadsbeschermheilige. “Klokken krijgen, net als schepen, een naam. Michaël had er oorspronkelijk geen, maar toen we die afbeelding ontdekten, wisten we hoe we hem moesten noemen.”

Herdenken met klokken

Voor de herdenking van de watersnoodramp van 1825 zal de klok Michaël 305 keer luiden, één keer voor elke slachtoffer. “Het is een uitdaging om die zware klok zo precies te laten slaan, maar dat maakt het ook mooi. We hopen dat mensen even stil blijven staan bij het geluid, dat ze luisteren naar wat de klok te vertellen heeft.”

De watersnoodramp had een verwoestende impact op de regio, waaronder zeker het eiland Schokland. “Ik wist dat de ramp groot was, maar dat ze bijna de hele IJsseldelta overspoelde, daar stond ik van te kijken. Het is belangrijk om hier bij stil te staan, net zoals bij de herdenkingen van andere rampen.”

De emotie van het luiden

“Het is een machtig gevoel om een klok van 2,3 ton in beweging te brengen en die trilling in het touw te voelen. Als de klok eenmaal op gang is, lijkt het alsof hij zegt: ‘Ik kan het verder zelf wel.’ Het is bijzonder om zo’n monumentaal stuk geschiedenis letterlijk tot leven te brengen.”

Ook op oudejaarsavond is het luiden in Zwolle een feestelijke traditie geworden. “We luidden met alle vier de klokken tegelijk om het nieuwe jaar in te luiden. Met oliebollen en een glaasje proosten we bovenin de toren op Zwolle.”

De verbinding van klokken en gemeenschap

Het geluid van de klokken brengt niet alleen herinneringen tot leven, maar ook verbondenheid binnen de gemeenschap. “Klokken zijn de stem van de stad. Ze brengen vreugde bij bruiloften en geven troost bij uitvaarten. Ze vormen een vertrouwd geluid dat mensen samenbrengt, zowel in vreugdevolle als in moeilijke momenten. Het geluid van de klokken geeft een stad haar identiteit.”

Bert benadrukt dat het klokkenluiden een symbool is voor de verbondenheid in de regio. “Bij herdenkingen, zoals die van de watersnoodramp, staan we samen stil bij onze

gedeelde geschiedenis. Of je nu in Zwolle, Kampen of elders in de IJsseldelta woont, het geluid van de klokken herinnert ons eraan dat we één gemeenschap zijn, verbonden door tradities die de tand des tijds hebben doorstaan.”

Op 4 februari wordt niet alleen een ramp herdacht, maar ook de verbondenheid van de regio gevierd. Het geluid van de klokken zal over Zwolle klinken en hopelijk een moment van reflectie en verbinding brengen. Terwijl Michaël 305 keer luidt, kunnen we ons even verenigd voelen in stilte en herinnering. “De klokken luiden niet alleen voor het verleden, maar ook voor onze verbondenheid vandaag en morgen,” besluit Bert Dijkink.

Meer informatie over het herdenkingsprogramma vind je [HIER](#).

Publicatiedatum

23 januari 2025

Adviseur

Marieke van Zanten

architectuurhistoricus

Stuur een bericht